Lietas arhīva Nr. KA02-0016-22/9
ECLI:LV:KUAT:2022:0107.11250006021.11.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2022.gada 7.janvārī

Kurzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese Vineta Vaiteika
tiesnese Ināra Rozīte
tiesnesis Krists Līcis

izskatīja rakstveida procesā apelācijas kārtībā krimināllietu, pamatojoties uz /pers. D/ un viņa aizstāvja R.Mediņa, /pers. F/ un viņa aizstāvja R.Mediņa apelācijas sūdzībām par Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 28.septembra spriedumu, ar kuru **/pers. D/**, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par trīs noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, 180.panta pirmās daļas par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, **/pers. F/**, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar pirmās instances tiesas spriedumu

[1.1] /pers. D/ atzīts par vainīgu un sodīts:

- pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par laika periodā no 2021.gada 9.februāra līdz 2021.gada 19.februārim izdarīto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem;
- pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par 2021.gada 23.martā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem;
- pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par 2021.gada 26.martā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem;
- pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas par 2021.gada 17.februārī izdarīto noziedzīgo nodarījumu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem;
- pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas par 2021.gada 24.martā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikts, daļēji saskaitot piespriestos sodus, un /pers. D/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 3 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu galīgais sods noteikts pēc spriedumu kopības, pilnībā saskaitot šajā spriedumā noteikto sodu ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 18.marta spriedumā noteikto sodu, un /pers. D/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 3 mēnešiem un piespiedu darbu 121 stundu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļu piespiedu darbu noteikts izpildīt patstāvīgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2021.gada 1.marta līdz 2021.gada 2.martam, 2021.gada 25.marts un no 2021.gada 6.aprīļa līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai..

/pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts – atcelts, bet drošības līdzeklis –apcietinājums - atstāts spēkā līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[1.2] /pers. F/ atzīts par vainīgu un sodīts:

- pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par laika periodā no 2021.gada 9.februāra līdz 2021.gada 19.februārim izdarīto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem;
- pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par 2021.gada 26.martā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikts, daļēji saskaitot piespriestos sodus, un /pers. F/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda termiņā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2021.gada 2.marta līdz 2021.gada 3.martam, no 2021.gada 6.aprīļa līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/pers. F/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts - atcelts, bet drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts spēkā līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[1.3] No /pers. D/ un /pers. F/ solidāri /pers. G/ labā piedzīti 58,50 *euro*.

No /pers. F/ SIA /Nosaukums A/ labā piedzīta materiālā kaitējuma kompensācija 39,34 *euro*.

Noteikts 30 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas kaitējuma kompensāciju labprātīgai nomaksai.

[2] Ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka

[2.1] /pers. D/ un /pers. F/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot telpā (noziegums Nr.1).

/pers. F/ un /pers. D/ no 2021.gada 9.februāra līdz 2021.gada 19.februārim, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot telpā, tas ir, garāžā Nr.7 /adrese/ slepeni nolaupīja /pers. I/ piederošās mantas 2540,50 *euro* vērtībā.

Šādas apsūdzēto /pers. F/ un /pers. D/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

[2.2] /pers. D/ un /pers. F/ izdarīja transportlīdzekļa zādzību personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās (noziegums Nr.2).

/pers. D/ un /pers. F/ 2021.gada 26.martā apmēram plkst.00.00, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, pie daudzdzīvokļu mājas /adrese/, nolaupīja /pers. G/ piederošo automašīnu */TL marka/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ 700 *euro* vērtībā, kā arī automašīnā atrodošās mantas 149 *euro* vērtībā.

Šādas apsūdzēto /pers. D/ un /pers. F/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

[2.3] /pers. D/ izdarīja zādzību nelielā apmērā (noziegums Nr.3).

/pers. D/ 2021.gada 17.februārī plkst.21.26, veikalā /Nosaukums B/ /adrese/, nolaupīja SIA /Nosaukums A/ mantu, nodarot materiālos zaudējumus 39,34 *euro* apmērā.

Šādas apsūdzētā /pers. D/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

[2.4] /pers. D/ izdarīja zādzību nelielā apmērā (noziegums Nr.4).

/pers. D/ 2021.gada 24.martā plkst.13.28, veikalā /Nosaukums C/ /adrese/, slepeni nolaupīja SIA /Nosaukums D/ mantu, nodarot materiālos zaudējumus 18,96 *euro* apmērā.

Šādas apsūdzētā /pers. D/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

[2.5] /pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot transportlīdzeklī (noziegums Nr.5).

/pers. D/ 2021.gada 23.martā plkst.21.13 no AS /Nosaukums E/ piederošās automašīnas */TL marka/*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kura bija novietota /adrese/, pagalmā, slepeni nolaupīja AS /Nosaukums E/ piederošās mantas 336,68 *euro* vērtībā.

Šādas apsūdzētā /pers. D/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību (*lietas 5.sējuma 192.lapa*) iesniedzis apsūdzētais /pers. D/, lūdzot spriedumu atcelt daļā par viņam piespriesto sodu, uzskatot to par pārāk bargu.

[3.1] Apsūdzētajam /pers. D/ nav saprotams, kādēļ par divu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu viņam piespriests vienāds sods – brīvības atņemšana uz astoņiem mēnešiem, lai gan vienā no noziegumiem ir nodarīts materiālais kaitējums, bet otrā – nē.

Tas pats attiecināms uz noziedzīgiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, kur par abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu viņam piespriests vienāds sods – brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem, lai gan vienā ir nodarīts materiālais kaitējums, bet otrā – nē.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka viņam būtu piemērojams mazāks sods par to noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kuros nav nodarīts kaitējums.

[3.2] /pers. D/ ieskatā, pirmās instances tiesa atbilstoši nav novērtējusi noslēgto izlīgumu ar cietušo /pers. I/, nosakot viņam par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu brīvības atņemšanu uz septiņiem mēnešiem, ko apsūdzētais uzskata par bargu.

[3.3] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņam ir problēmas ar alkohola lietošanu, lūdz ņemt vērā, ka abi ar līdzapsūdzēto nav vilcinājuši lietas izskatīšanu, bet ir veicinājuši tiesas ātrāku norisi.

[4] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību (*lietas 5.sējuma 206.lapa*) iesniedzis apsūdzētā /pers. D/ aizstāvis R.Mediņš, lūdzot spriedumu atcelt daļā par /pers. D/ noteikto sodu, nosakot to mazākā apmērā.

[4.1] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka /pers. D/, paužot savu attieksmi par nodarījumiem, tiesas sēdē pilnībā atzina savu vainu visu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, izdarīto nožēloja, paskaidroja, ka noziedzīgos nodarījumus izdarījis alkohola ietekmē. /pers. D/ atzina, ka viņam ir problēmas ar alkohola lietošanu un vēlas labprātīgi ārstēties no alkohola atkarības.

[4.2] /pers. D/ aizstāvis uzsver, ka visos noziedzīgajos nodarījumos par atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams, ka /pers. D/ ir atzinis savu vainu un izdarīto nožēlo.

[4.3] Apelators uzskata, ka, izanalizējot /pers. D/ attieksmi pret sekām, patiesu un vaļsirdīgu vainas atzīšanu, soda mērķi iespējams panākt ar mazāk barga soda piemērošanu, nekā to noteikusi pirmās instances tiesa.

[5] Par spriedumu apelācijas sūdzību (*lietas 5.sējuma 193.-196.lapa*) un tās papildinājumus (*lietas 5.sējuma 198.-199.lapa*) iesniedzis apsūdzētais /pers. F/, spriedumu pārsūdzot daļā par viņam piespriesto sodu, uzskatot to par pārāk bargu.

[5.1] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa, nosakot sodu, par atbildību mīkstinošu apstākli nav atzinusi /pers. F/ un cietušā /pers. I/ starpā noslēgto izlīgumu, kuru /pers. F/ pievienojis apelācijas sūdzībai. /pers. F/ vērš uzmanību, ka noziegumā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, kur cietušais ir /pers. I/, līdzapsūdzētajam par atbildību mīkstinošu apstākli atzīts ar cietušo noslēgtais izlīgums, un uzsver, ka Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā paredzēti arī citi soda veidi, tai skaitā īslaicīga brīvības atņemšana.

[5.2] Apsūdzētajam /pers. F/ nav saprotama soda piemērošana par katru noziedzīgo nodarījumu, jo sodi nemainās neatkarīgi no nodarītā kaitējuma, tāpat viņam nav saprotama galīgā soda noteikšana.

[5.3] Apelators uzskata, ka lietas izskatīšanā ir ierobežotas viņa Kriminālprocesa likuma 14.panta pirmajā daļā noteiktās tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā, jo lietas izskatīšana pirmajā instancē divreiz atlikta, jo cietušo pārstāvjiem nav bijušas pilnvaras piedalīties tiesas sēdē. /pers. F/ uzsver, ka apsūdzētie savu vainu atzina, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punktam sadarbojās ar amatpersonām, veicinot kriminālprocesā krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, un uzskata, ka varēja jau būt notiesāts, izciest sodu un izmantot savas tiesības uz pirmstermiņa atbrīvošanu, taču viņš joprojām atrodas apcietinājumā. /pers. F/ ieskatā, konkrētajā kriminālprocesā ir piemērojams Krimināllikuma 49.[1]pants, un šis apstāklis ņemams vērā pie soda noteikšanas.

[5.4] Attiecībā par cietušajam /pers. G/ nodarīto materiālo kaitējumu /pers. F/ norāda, ka viņš un līdzapsūdzētais /pers. D/ šo kaitējumu atzina un tiesas sēdē vienojās to solidāri atlīdzināt. /pers. F/ cietušajam /pers. G/ samaksājis 30 *euro*, par ko tiesai nosūtījis apliecinājumu. Par apsūdzētā /pers. D/ rīcību /pers. F/ nav zināms.

[5.5] Apsūdzētais /pers. F/ uzsver, ka savu vainu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzīst, atzīst pieteikto kaitējuma kompensāciju, pusi no tās ir nomaksājis. Lūdz par atbildību mīkstinošu apstākli atzīt ar cietušo /pers. I/ noslēgto izlīgumu, ņemt vērā, ka pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas viņam ir dzīvesvieta, ir darba iespējas SIA /Nosaukums F/, ko apliecina lietā esošais dokuments.

[5.6] Apelācijas sūdzības papildinājumos apsūdzētais /pers. F/ papildus norāda, ka pirmās instances tiesa nepamatoti noraidījusi viņa lūgumu par Krimināllikuma 60.panta piemērošanu, nevērtējot šo apstākli. /pers. F/ lūdz šo apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktu atzīt par viņa atbildību mīkstinošu apstākli. Apelācijas sūdzības papildinājumiem pievienota Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Saldus kriminālpolicijas /amats Valsts amatpersona atbilde uz /pers. F/ sūdzību.

[6] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību (*lietas 5.sējuma 201.-202.lapa*) iesniedzis arī apsūdzētā /pers. F/ aizstāvis R.Mediņš, lūdzot spriedumu atcelt daļā par /pers. F/ noteikto sodu, nosakot to mazākā apmērā.

[6.1] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka /pers. F/ pirmās instances tiesas sēdē savu vainu atzina un izdarīto nožēloja, kas abos /pers. F/ inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli. Tiesā tika iesniegta izziņa, kas apliecina, ka pēc soda izciešanas /pers. F/ ir garantēta darba vieta SIA /Nosaukums F/.

[6.2] Apsūdzētā /pers. F/ aizstāvis uzskata, ka, izanalizējot /pers. F/ attieksmi pret sekām, vaļsirdīgu vainas atzīšanu, soda mērķi iespējams panākt ar mazāk bargu sodu, kā to piespriedusi pirmās instances tiesa.

[7] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punktu Ziemeļkurzemes prokuratūras prokurors U.Serpāns iesniedzis viedokli par apsūdzēto /pers. D/, /pers. F/ un viņu aizstāvja iesniegtajām apelācijas sūdzībām (*lietas 5.sējuma 222.-224.lapa)*, kurā pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka brīvības atņemšana /pers. D/ par pieciem noziedzīgiem nodarījumiem ir atbilstošs sods apsūdzētā nodarījumiem un soda mērķi nav iespējams sasniegt, piemērojot alternatīvu sodu. Bez tam /pers. D/ ir izdarījis divus mazāk smagus un trīs smagus noziegumus, savukārt /pers.

F/ izdarījis divus smagus noziegumus.

[7.1] Prokurors norāda, ka apsūdzētie ir vairākkārt sodīti par Krimināllikuma XVIII nodaļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kas liecina par viņu nihilistisko attieksmi pret likumu un noteikumu ievērošanu un norāda uz to, ka abiem apsūdzētajiem ir radusies nesodāmības sajūta, viņi nevēlas mainīt savu uzvedību un laboties. Turklāt ar savām darbībām apsūdzētie /pers. D/ un /pers. F/ atkārtoti klaji ignorējuši likumus un viņiem piespriestos sodus, līdz ar to pirmās instances tiesas noteiktais sods ir atbilstošs nodarījumu raksturam, radītajam kaitējumam un apsūdzēto personībām, kā arī tiesa ir pietiekami motivējusi savu izvēli, pamatoti secinot, ka soda mērķi nav iespējams sasniegt, piemērojot alternatīvus sodus.

[7.2] Ņemot vērā, ka attiecībā uz katru noziedzīgo nodarījumu konstatēts apsūdzēto atbildību pastiprinošs apstāklis, kas liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu, viedokļa iesniedzējs uzskata, ka apsūdzētajiem piespriestais sods nav uzskatāms par bargu vai nesamērīgu pārējiem lietā konstatētajiem apstākļiem. Līdz ar to noraidāms /pers. D/ un /pers. F/ izteiktais lūgums samazināt viņiem noteikto brīvības atņemšanas sodu.

[7.3] Valsts apsūdzības uzturētājs norāda, ka sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. D/ un /pers. F/ pamatoti noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas nosacījumiem, piemērojot apsūdzētajiem labvēlīgu – daļēju sodu saskaitīšanas principu, ņemot vērā atbildību ietekmējošos apstākļus.

[7.4] Prokurors uzskata, ka soda mīkstināšana nenodrošinās Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķi – atturēt apsūdzētos un citas personas no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, pasargāt sabiedrību no apdraudējuma. Turklāt soda mērķis ir vainīgo personu sodīt un atjaunot taisnīgumu.

[7.5] Prokurors lūdz pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu, iesniegtās apelācijas sūdzības kā nepamatotas noraidīt.

Motīvu daļa

[8] Kurzemes apgabaltiesa, iepazinusies ar apsūdzēto /pers. D/, /pers. F/ un viņu aizstāvja R.Mediņa apelācijas sūdzībām un tajās norādītajiem motīviem, prokurora viedokli, krimināllietas materiāliem iesniegto sūdzību apjomā, atzīst, ka Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 28.septembra spriedums atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. F/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas (noziegums Nr.1), saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu noteikto sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības un daļā par solidāru kaitējuma kompensācijas piedziņu no /pers. D/ un /pers. F//pers. G/ labā, /pers. F/ iesniegtā apelācijas sūdzība daļēji apmierināma, /pers. D/ apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota.

[9] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. D/ pamatoti atzīts par vainīgu un notiesāts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par trīs noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, 180.panta pirmās daļas par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, /pers. F/ pamatoti atzīts par vainīgu un notiesāts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Pirmās instances tiesā /pers. D/ un /pers. F/ savu vainu viņiem inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnīgi, neapstrīdēja noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un kvalifikāciju.

Daļā par kvalifikāciju spriedums nav pārsūdzēts, apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt kvalifikācijas pamatotību.

Pirmās instances tiesā lieta skatīta, neveicot pierādījumu pārbaudi. Pieņemot lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tiesa ievērojusi Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumus. Šādā gadījumā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

[10] Piemērojot apsūdzētajiem /pers. D/ un /pers. F/ sodu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi un ievērojusi Krimināllikuma 46.pantā reglamentētos soda noteikšanas vispārīgos principus. Nosakot soda veidu, tiesa ņēmusi vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzēto personības. Pie soda mēra noteikšanas tiesa ņēmusi vērā apsūdzēto atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

[10.1] Pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi, ka /pers. D/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, nenorādot panta trešo un ceturto daļu, klasificējami kā mazāk smagi (divi noziedzīgi nodarījumi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas) un smagi noziegumi (trīs noziedzīgi nodarījumi pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas), /pers. F/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, nenorādot panta ceturto daļu, klasificējami kā smagi noziegumi (divi noziedzīgi nodarījumi pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas). Spriedumā sīki un objektīvi izvērtētas apsūdzēto /pers. D/ un /pers. F/ personību raksturojošas ziņas.

[10.2] Pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu pamatoti konstatējusi /pers. D/ atbildību mīkstinošus apstākļus visos noziegumos – viņš atzinis savu vainu un nožēlojis izdarīto, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par cietušajam /pers. I/ nodarīto mantu zādzību saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzinusi ar /pers. I/ noslēgto izlīgumu. Par /pers. D/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem visos noziegumos saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu pamatoti atzīts tas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un tie izdarīti alkohola ietekmē.

[10.3] Izvērtējot /pers. D/ noteiktā soda atbilstību soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, apelācijas instances tiesa konstatē, ka /pers. D/ daudzkārt sodīts, pārsvarā par mantiska rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, iepriekš bijis piemērots gan nosacīts brīvības atņemšanas sods, gan alternatīvais sods – piespiedu darbs, gan brīvības atņemšanas sods, pēdējo reizi sodīts ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 18.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 180.panta pirmās daļas un 185.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 5 mēnešiem un 134 piespiedu darba stundām, atbrīvots no ieslodzījuma vietas pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas 2021.gada 28.janvārī. /pers. D/ jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis neilgu laiku – tikai 2 nedēļas pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas neizciesta soda laikā. Iepriekš minētais norāda uz to, ka /pers. D/ nekādus secinājumus pēc iepriekšējām sodāmībām nav izdarījis, pat brīvības atņemšanas soda piemērošana nav atturējusi viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Noziedzīgos nodarījumus /pers. D/ izdarījis neizciesta soda laikā, līdz ar to /pers. D/ iespējams pāraudzināt, tikai piemērojot brīvības atņemšanas sodu, jo pretējā gadījumā soda mērķis netiks sasniegts.

[10.4] Lemjot jautājumu par /pers. D/ piemērojamā soda veidu par katru noziedzīgo nodarījumu, pirmās instances tiesa motivējusi brīvības atņemšanas soda piemērošanas nepieciešamību, proti, ka alternatīvo soda veidu piemērošana nesasniegs soda mērķi, /pers. D/ agrāk sodīts, vairākkārt par mantiska rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, pirmo noziedzīgo nodarījumu izdarījis divas nedēļas pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas un soda izciešanas laikā. Tiesa atzinusi, ka iepriekš piemērotie sodi nav atturējuši /pers. D/ no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, viņš klaji ignorē likuma prasības, nostādot savas intereses augstāk par sabiedrības interesēm kopumā. Vienlaikus tiesa atzinusi par iespējamu /pers. D/ par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu sodu noteikt īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, pamatoti to nenosakot likumā paredzētajā minimālajā apmērā, par nākošo izdarīto noziedzīgo nodarījumu, lai arī zādzība izdarīta par mazāku summu, nosakot līdzvērtīgu sodu, kā par sākotnēji izdarīto noziegumu.

[10.5] Apelācijas instances tiesa atzīmē, ka saskaņā ar Augstākās tiesas kopsapulces 2008.gada 25.aprīļa konferencē „Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem un 2008.gada 1.jūlijā pieņemtā lēmuma 15. un 16.punktā pausto atzinumu atbildību pastiprinošo apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot, un atbildību pastiprinošo apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu.

[10.6] Attiecībā par /pers. D/ apelācijas sūdzībā norādīto, ka viņam nav saprotama soda piemērošana par katru noziedzīgo nodarījumu, apelācijas instances tiesa uzsver, ka saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmo daļu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus. Savukārt minētā panta otrajā un trešajā daļā noteikts, ka,

nosakot soda veidu, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību un, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un kaitējumu, pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, ka /pers. D/ radītie kaitējumi cietušajiem SIA /Nosaukums A/ un SIA /Nosaukums D/ vērtējami kā izdarīti nelielā apmērā, cietušajai AS /Nosaukums E/ un grupā ar /pers. F/ nodarītais kaitējums cietušajiem /pers. I/ un /pers. G/ nav vērtējams kā būtisks kaitējums, ņemta vērā nozagto mantu kopējā vērtība, kas izskaidro piemērojamā soda mēru.

[10.7] Par /pers. D/ un viņa aizstāvja R.Mediņa apelācijas sūdzībā norādīto, ka apsūdzētajam /pers. D/ ir alkoholisma problēma un viņš labprātīgi vēlas ārstēties, apelācijas instances tiesa norāda, ka pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas /pers. D/ būs iespēja ārstēties no atkarības un pierādīt, ka viņš spēj dzīvot bez likumpārkāpumu izdarīšanas.

[10.8] /pers. D/ apelācijas sūdzībā lūdzis ņemt vērā, ka abi ar līdzapsūdzēto nav vilcinājuši lietas izskatīšanu, bet veicinājuši lietas ātrāku norisi. Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu /pers. D/, šo apstākli ņēmusi vērā, pamatoti norādot, ka tas nav atzīstams par /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli, kā tas norādīts Augstākās tiesas kopsapulces 2008.gada 25.aprīļa konferencē „Sodu piemērošanas politika" izteiktajos priekšlikumos un 2008.gada 1.jūlijā pieņemtā lēmuma 12.punktā.

[10.9] Apelācijas instances tiesa par nepamatotu uzskata apsūdzētā /pers. D/ apelācijas sūdzībā norādīto, ka pirmās instances tiesa nav atbilstoši izvērtējusi apsūdzētā un /pers. I/ starpā noslēgto izlīgumu, jo no sprieduma izriet, ka minētais apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu atzīts par /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli noziegumā Nr.1 un ņemts vērā, nosakot soda mēru par konkrētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

[10.10] Attiecībā par apsūdzētā /pers. D/ aizstāvja apelācijas sūdzībā norādīto, ka par viņa aizstāvamā atbildību mīkstinošo apstākli visos noziedzīgajos nodarījumos atzīstams, ka apsūdzētais savu vainu atzinis un izdarīto nožēlojis, apelācijas instances tiesa norāda, ka pirmās instances tiesa saskaņā ar 47.panta otro daļu minēto apstākli visos noziedzīgajos nodarījumos atzinusi par /pers. D/ atbildību mīkstinošo apstākli.

[10.11] Sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. D/ noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas nosacījumiem, piemērojot labvēlīgāko - daļēju sodu saskaitīšanas principu.

[10.12] Galīgais sods /pers. D/ pareizi noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumiem, piespriestajam sodam pilnībā pieskaitot ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 18.marta spriedumu noteikto neizciesto piespiedu darba sodu.

[10.13] Attiecībā par /pers. F/ atbildību ietekmējošiem apstākļiem tiesa norāda, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu pirmās instances tiesa pamatoti konstatējusi /pers. F/ atbildību mīkstinošu apstākli abos noziegumos – viņš atzinis savu vainu un nožēlojis izdarīto. Par /pers. F/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu abos noziegumos atzīts tas, ka tie veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un izdarīti alkohola ietekmē.

Apsūdzētais /pers. F/ savai apelācijas sūdzībai pievienojis 2021.gada 19.jūnijā noslēgto izlīgumu /pers. I/ un /pers. F/ starpā. Ņemot vērā minēto un to, ka līdzapsūdzētajam /pers. D/ izlīgums ar cietušo /pers. I/ atzīts par atbildību mīkstinošo apstākli, apelācijas instances tiesa cietušā /pers. I/ un apsūdzētā /pers. F/ starpā noslēgto izlīgumu saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu atzīst par /pers. F/ atbildību mīkstinošo apstākli noziegumā Nr.1.

[10.14] Izvērtējot /pers. F/ noteiktā soda atbilstību soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, apelācijas instances tiesa konstatē, ka /pers. F/ daudzkārt sodīts, pārsvarā par mantiska rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, iepriekš viņam vairākkārt piemērots brīvības atņemšanas sods, pēdējo reizi sodīts ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 16.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, 2021.gada 12.janvārī atbrīvots no ieslodzījuma vietas pēc soda izciešanas citā kriminālprocesā, jaunu noziedzīgu nodarījumu /pers. F/ izdarījis tikai mēnesi pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas soda izciešanas vietas. Iepriekš minētais norāda uz to, ka /pers. F/ nekādus secinājumus pēc iepriekšējām sodāmībām nav izdarījis, nav spējis uzsākt likumpaklausīga pilsoņa dzīvi bez likumpārkāpumu izdarīšanas, pat brīvības atņemšanas sods nav atturējis viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Ņemot vērā minēto, apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. F/ iespējams pāraudzināt, tikai piemērojot brīvības atņemšanas sodu, jo pretējā gadījumā soda mērķis netiks sasniegts.

[10.15] Lemjot jautājumu par /pers. F/ piemērojamā soda veidu par katru noziedzīgo nodarījumu, pirmās instances tiesa motivējusi brīvības atņemšanas soda piemērošanas nepieciešamību, proti, viņš vairākkārt sodīts, jaunus noziedzīgus nodarījumus izdarījis neilgi pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas, kas liecina par to, ka viņš secinājumus nav izdarījis, savu uzvedību nav mainījis. Tiesa atzinusi, ka apsūdzētais raksturojams kā sabiedriski bīstama persona ar stabilu tendenci izdarīt noziedzīgus nodarījumus un izciestie sodi viņa sociālo dzīvesveidu nav mainījuši.Tiesa uzskatījusi, ka, piemērojot alternatīvo sodu, netiks sasniegts soda mērķis.

Apelācijas instances tiesa atzīmē, ka saskaņā ar Augstākās tiesas kopsapulces 2008.gada 25.aprīļa konferencē „Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem un 2008.gada 1.jūlijā pieņemtā lēmuma 15. un 16.punktā pausto atzinumu atbildību pastiprinošo apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot, un atbildību pastiprinošo apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu.

/pers. F/ apelācijas sūdzībā norādījis, ka viņam nav saprotama soda piemērošana par katru noziedzīgo nodarījumu. Minētais jautājums izskaidrots sprieduma [10.6] punktā.

[10.16] Galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. F/ noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas nosacījumiem, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Apsūdzētais /pers. F/ apelācijas sūdzībā norādījis, ka viņam nav saprotama galīgā soda noteikšana. Apelācijas instances tiesa norāda, ka Krimināllikuma 50.panta pirmajā daļā noteikts: ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu [..] nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Savukārt minētā panta trešajā daļā noteikts: ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. /pers. F/ izdarījis divus smagus noziegumus, tātad pirmās instances tiesa, nosakot viņam galīgo sodu, piemērojusi labvēlīgāko - daļēju sodu saskaitīšanas principu.

[10.17] Augstākā tiesa ir norādījusi, ka, atzīstot par apsūdzētā atbildību mīkstinošu tādu apstākli, kuru nebija konstatējusi pirmās instances tiesa un kuru pirmās instances tiesa, nosakot soda mēru, nebija ņēmusi vērā, apelācijas instances tiesai ir pamats soda mēra pārskatīšanai (*Augstākās tiesas 2016.gada 17.marta lēmums lietā Nr.SKK-154/2016*). Kā jau iepriekš norādīts, apelācijas instances tiesa ir konstatējusi jaunu apsūdzētā /pers. F/ atbildību mīkstinošu apstākli, ko nebija konstatējusi pirmās instances tiesa, kas ir par pamatu /pers. F/ noteiktā soda mīkstināšanai pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas (noziegums Nr.1) un noteiktā galīgā soda pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas nosacījumiem mīkstināšanai.

[10.18] Attiecībā par apsūdzētā /pers. F/ aizstāvja apelācijas sūdzībā norādīto, ka par viņa aizstāvamā atbildību mīkstinošo apstākli abos noziedzīgajos nodarījumos atzīstams, ka apsūdzētais savu vainu atzinis un izdarīto nožēlojis, apelācijas instances tiesa norāda, ka pirmās instances tiesa saskaņā ar 47.panta otro daļu minēto apstākli abos noziedzīgajos nodarījumos atzinusi par /pers. F/ atbildību mīkstinošo apstākli.

[10.19] /pers. F/ savā apelācijas sūdzībā uzsvēris, ka abi ar līdzapsūdzēto atbilstoši Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punktam

sadarbojās ar amatpersonām, veicinot krimināprocesā krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu /pers. F/, šo apstākli ņēmusi vērā, pamatoti norādot, ka tas nav atzīstams par /pers. F/ atbildību mīkstinošu apstākli, kā tas norādīts Augstākās tiesas kopsapulces 2008.gada 25.aprīļa konferencē „Sodu piemērošanas politika" izteiktajos priekšlikumos un 2008.gada 1.jūlijā pieņemtā lēmuma 12.punktā.

[10.20] Attiecībā par apsūdzētā /pers. F/ apelācijas sūdzībā norādīto, ka, nosakot viņam sodu, piemērojami Krimināllikuma 49.[1]panta nosacījumi, apelācijas instances tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu pie soda noteikšanas apsūdzētajam /pers. F/ piemērot Krimināllikuma 49.[1]panta nosacījumus, jo, kā redzams no lietas materiāliem, krimināprocess Nr.11250006021 Kurzemes rajona tiesā saņemts 2021.gada 12.aprīlī, krimināprocess Nr.11250010021 un krimināprocess Nr.11250006621, kurā apsūdzēts tikai līdzapsūdzētais /pers. D/ – 2021.gada 12.maijā, ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 13.maija lēmumu minētie krimināprocesi apvienoti vienā un nozīmēti izskatīšanai 2021.gada 8.jūnijā, kad lietas izskatīšana atlikta, 2021.gada 28.septembrī lieta izskatīta un pasludināts saīsinātais spriedums, pilns spriedums sagatavots 2021.gada 22.oktobrī. Ņemot vērā minēto, apelācijas instances tiesa nekonstatē personas tiesību uz krimināprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpumu.

[10.21] Par apsūdzētā apelācijas sūdzībā norādīto par Krimināllikuma 60.panta piemērošanu apelācijas instances tiesa norāda, ka lietas materiālos neatrodas neviens konkrēts dokuments, kas apliecinātu, ka /pers. F/ būtu palīdzējis atklāt citas personas izdarītu noziegumu. Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktā paredzētais apstāklis – vainīgais sekmējis citas personas nozieguma atklāšanu atzīstams par atbildību mīkstinošu gadījumā, ja citas personas vainīgums apstiprinās ar procesuālu nolēmumu (lēmumu, spriedumu) šajā lietā vai ar spēkā stājušos nolēmumu citā lietā (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007.gada 25.septembra lēmums lietā Nr.SKK-481/2007*). Krimināprocesa likuma 642.pantā noteikts: ja notiesātais palīdzējis atklāt noziegumu, kas ir tikpat smags, smagāks vai bīstamāks pa viņa paša izdarīto noziedzīgo nodarījumu, tās tiesas tiesnesis, ar kuras spriedumu viņš ir notiesāts, pēc ģenerālprokurora iesnieguma var šim notiesātajam samazināt sodu atbilstoši Krimināllikuma 60.pantam. Apelācijas instances tiesa uzsver, ka šādos gadījumos, pastāvot iepriekš norādītajiem apstākļiem, tiesa var samazināt sodu, taču tas nav tiesas obligāts pienākums.

[10.22] Gan apsūdzētais /pers. F/, gan viņa aizstāvis apelācijas sūdzībās vērsuši uzmanību par to, ka /pers. F/ ir garantēta darba vieta. Apelācijas instances tiesa norāda, ka minētais apstāklis bija zināms pirmās instances tiesai, kā tas norādīts spriedumā, un pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas /pers. F/ būs iespēja strādāt un pierādīt, ka viņš ir spējīgs dzīvot bez likumpārkāpumu izdarīšanas.

[10.23] Apelācijas instances tiesa atzīmē, ka saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta otro daļu soda mērķis ir: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[11] Lietā pamatoti no /pers. D/ un /pers. F/ solidāri /pers. G/ labā piedzīta materiālā kaitējuma kompensācija 58,50 *euro*, no /pers. D/ SIA /Nosaukums A/ labā – 39,34 *euro*.

Apsūdzētais /pers. F/ apelācijas sūdzībā norādījis, ka atmaksājis cietušajam /pers. G/ 30 *euro* par nodarītajiem zaudējumiem, ko apelācijas instances tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas /pers. F/, bet minētais apstāklis nav atzīstams par /pers. F/ atbildību mīkstinošu apstākli, jo kaitējums nav atlīdzināts pilnībā. Arī Augstākās tiesas Senāts 2012.gada 22.jūnija lēmumā lietā Nr.SKK -127/2012 atzinis, ka labprātīga daļēja nodarīto zaudējumu atlīdzināšana neietilpst Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā norādīto apstākļu lokā. Savukārt Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 2.maija lēmumā lietā SKK-190/2012 atzīts: lai saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu par atbildību mīkstinošo apstākli atzītu to, ka vainīgais labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, radītais kaitējums ir atlīdzināms pilnībā.

[12] Ņemot vērā iepriekš minēto, apelācijas instances tiesa konstatē jaunus apstākļus, kas ir par pamatu apsūdzētajam /pers. F/ noteiktā soda pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas (noziegums Nr.1) un noteiktā galīgā soda samazināšanai, bet nekonstatē jaunus, lietā nozīmīgus apstākļus, kas būtu par pamatu /pers. D/ noteiktā soda samazināšanai, jo pirmās instances tiesas apsūdzētajam /pers. D/ noteiktais sods ir taisnīgs, samērīgs, individualizēts un atbilstošs izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturam, kaitīgumam, apsūdzētā personībai un sabiedrības drošības interesēm, nav uzskatāms par bargu. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. F/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas (noziegums Nr.1) un galīgo sodu pēc Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas, kā arī samazināms no /pers. D/ un /pers. F/ cietušā /pers. G/ labā piedzītās materiālā kaitējuma kompensācijas apmērs, jo apsūdzētais /pers. F/ daļēji – 30 *euro* apmērā to nomaksājis.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Krimināprocesa likuma 563.panta 1.[1]daļas 2.punktu Kurzemes apgabaltiesa

nosprieda

Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 28.septembra spriedumu atcelt daļā:

- par /pers. F/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas (noziegums Nr.1);
- par /pers. F/ noteikto galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu;
- par solidāru kaitējuma kompensācijas 58,50 *euro* piedziņu no /pers. D/ un /pers. F/ /pers. G/ labā.

/pers. F/ pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas (noziegums Nr.1) sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (seši) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. F/ noteikt brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) mēnešiem.

Piedzīt solidāri no /pers. D/ un /pers. F/ /pers. G/ labā kaitējuma kompensāciju 28,56 *euro*.

Pārējā daļā spriedumu negrozīt.

Nolēmumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā, ja konstatēti Krimināprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētie kasācijas iemesli, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Tiesnese V.Vaiteika

Tiesnese I.Rozīte

Tiesnesis K.Līcis